

Blind Guardian

Recenze – Live, koupaliště Cihelna, Pardubice, Česká republika (22.08.2003)

Fantasy Metalfest, Pardubice, koupaliště Cihelna, 22. srpna 2003 – Blind Guardian, Pillow Killz, Calibos, Galadriel, Dead Poets Society, Bast, Damage, Inc.: Hudební minifestival s názvem Fantasy Metalfest by zůstal stranou jakékoliv mé pozornosti, nebýt skutečnosti, že celá akce byla ve své podstatě doprovodným programem k vystoupení německé metalové veličiny Blind Guardian. A protože místem konání byly Pardubice, což je zhruba 10 km od mého bydliště, nebylo těžké se rozhodnout, jak strávit páteční odpoledne 22. srpna. Ačkoliv zorganizování Fantasy Metalfestu se neobešlo bez problémů (viz článek pořadatele v 36. čísle fanklubového zpravodaje Bardák), díky počasí se ukázalo příjemné prostředí areálu koupaliště Cihelna jako stvořené pro pořádání festivalu.

Kromě Blind Guardian dostalo přibližně od 14:45 hodin prostor na malém pódiu šest mně zcela neznámých kapel, jejichž vystoupení teď jenom krátce okomentuji. Damage, Inc.: Český Metallica revival zahrála několik hitů slavné skupiny, chválím solidní výkon muzikantů a věrnost interpretace, i když Metallica mě nikdy příliš nezaujala. Pozitivní dojem ale dokázal zkazit frontman kapely svými naprosto přiblblými proslovy mezi písničkami, kterými ze sebe udělal toho největšího "burana".

Bast: Další česká parta ve mně sice neprobudila větší zájem o jejich tvorbu, nicméně jejich set se mi docela líbil a musím vyzdvihnout dobrý zpěv, připomínající Aleše Brichtu.

Dead Poets Society: První zahraniční kapela přijela ze Slovenska, aby představila vlastní pojetí speedmetalů, v němž jsem však opět nespatriil nic zajímavého, navíc zvuk se mi zdál proti předchozím skupinám horší. Celkem komplikované skladby působily dost roztržštěně, nutno však ocenit jejich zpěváka, který se kontrolovaně pohyboval jak ve výškách, tak chvílemi měnil hlas v pekelný chrapot.

Galadriel: Následovala druhá slovenská skupina, která hraje přesně ten druh muziky, který nechápu, resp. nemám vůbec rád kvůli "zpěvu" připomínajícímu chroptění. Ani hudba samotná mě nijak neoslovila a navíc klávesy zněly příliš odděleně od zbytku, jakoby hrály něco jiného. I v tomto případě nebyl zvuk úplně v pořádku.

Calibos: Nenáročným melodickým metalem, zřejmě úspěšným na různých zábavách, se prezentovala poslední tuzemská kapela. Nic speciálního, ale na druhou stranu si ani na žádnou hvězdu nehrála. Při tomto vystoupení už byl zvuk opět bezchybný.

Pillow Killz: Asi se budu opakovat, ale ani tito Němci nepředstavili nic, čím by vynikali. "Naštvané" kapely jsou však dnes v kurzu, tak veřím, že fanoušků mohou mít dost. Všichni interpreti dostali přibližně půlhodinku času, a tak aniž bych byl z jejich hraní nějak zvlášť nadšený, nemohu říct, že bych se nudil. Vše pěkně odsýpalo a různorodost stylů zajistila

udržení mé pozornosti po celou dobu, i když mi prozatímní hudba nešla moc do spojení s fantasy tématikou (kromě textů, ale to podle mě nestačí).

S blížící se 20 hodinou se začal prostor před pódiem podstatně více zaplňovat a bylo jasné, že právě Blind Guardian přitáhli nejvíce návštěvníků. Opoždění začátku jejich koncertu nebylo po celodenním čekání žádnou tragédií, ale vzhledem k tomu, že hudební produkci představitelé města povolili jenom do 22 hodin, každá promarněná minuta mohla znamenat předčasné ukončení. Kolem půl deváté, za zvuku bitevní vřavy a mluveného intra War Of Wrath, nastoupili BG na scénu a v tu chvíli každý věděl, že zahajovat bude Into The Storm. Po následující Welcome To Dying došlo ke kratičkému přerušení, protože musela být opravena poškozená zábrana před pódiem. V nepolevujícím tempu nás kapela bombardovala jedním hitem za druhým - Nightfall, Vallhala, Lord Of The Rings, And The Story Ends a další. Nechyběla však ani oblíbená akustická píseň The Bard's Song - Into The Forest z části odzpívána publikem (zpěv z publika se však ozýval po celou dobu), zato mě překvapilo zařazení čtrnáctiminutové kompozice And Then There Was Silence z poslední desky. V přidavkovém bloku jsme se dočkali hned tří dalších pecek, z nichž mě potěšily Mirror Mirror a Time Stands Still. Poslední tóny dozněly krátce po desáté hodině. Blind Guardian znějí z pochopitelných důvodů naživo trochu jinak než ze studiových nahrávek, přesto si skladby zachovávají svou atmosféru a bombastičnost. Muzika profesionálně zahráná, zpěv sice trochu pokulhával (hlavně ve vypjatých pasážích), ale vezmu-li v úvahu náročnost vokálních partů, nemůžu si stěžovat. Posunutí začátku mělo za následek i jednu příjemnou věc. Protože už bylo poměrně temno, světelná show nevyšla naprázdno a působila efektně. Jenom pódium mohlo být trochu větší. Poněkud mě zarazila malá návštěvnost, ale to je možná jenom můj dojem, protože lidé byli dost roztroušení po ploše. Avízovaná burza fantasy materiálů sice moc nevyšla, ale upřímně řečeno, jenom kvůli tomu tam tam určitě nikdo nejel. Asi jste pochopili, že bych se obešel bez všech "předskokanů", kterým BG ukázali, že dělat komplexní skladby plné změn se musí umět a ne každý si to může dovolit. Přesto patří můj velký dík na adresu Milana Škody, představitele českého fanklubu Blind Guardian, který celou akci pořádal.

Redaktor: Petr Novák